सबसे 'तेज' ग्लोबल महातेज...!

ग्लोबल महातेज

https://epaper.globalmahatej.com/

वर्ष १ ले | अंक : १४६ | सोमवार, दि. १६ फेब्रुवारी २०२६ | पाने : ४ | अमळनेर | किंमत : ३ रुपये | Email - globalmahatej@gmail.com

भूमी सुपोषण चळवळ जनजागराची जबाबदारी सर्वांचीच

समाजातील सर्वच क्षेत्रांतील घटकांनी महाशोभायात्रेत सहभागाचे मान्यवरांचे आवाहन

अमळनेर : श्री मंगळग्रह मंदिरात 'माझा संकल्प-भूमी सुपोषण' चळवळ जनजागरण महाशोभायात्रेच्या आयोजन-नियोजनाच्या रविवारी झालेल्या बैठकीत मार्गदर्शन करताना आमदार अनिलदादा पाटील. व्यासपीठावर उपस्थित खासदार स्मिताताई वाघ, माजी आमदार कृषिभूषण साहेबरावदादा पाटील, उपनगराध्यक्ष प्रशांत निकम, खा. शि. मंडळाचे अध्यक्ष विनोद अग्रवाल, संचालक योगेश मुंदडे, जितेंद्र जैन, हरी भिका वाणी, ओम शांती परिवाराच्या दीदी, प्राचार्य डॉ. एच. डी. जाधव व समोर उपस्थित विविध क्षेत्रातील मान्यवर. (छायाचित्र : मयूर चौधरी)

मग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : आपला परमपवित्र भारत देश कृषीप्रधान आहे. गेली कित्येक वर्षे आपण सुजलाम्- सुफलाम् स्थितीची अनुभूती घेतली आहे. मात्र, काही वर्षांपासून किंबहुना सद्यःस्थितीत देशातील शेती, शेतकरी, शेतमजूर व कृषी उत्पन्न आदींची स्थिती अतिशय दयनीय झाली आहे. आपल्या पूर्वजांनी पिढ्यान् पिढ्या सेंद्रीय व सकस शेती केल्याने ते कायम सुदृढ होते. त्यामुळे देशातील कृषी क्षेत्रास पुनर्वैभव व निरामयता प्राप्त करून देण्याची जबाबदारी आपल्या सर्वांचीच आहे. अक्षय कृषी परिवार व मंगळग्रह सेवा संस्था, अमळनेर यांनी भूमी सुपोषण चळवळ जनजागरासाठी घेतलेला पुढाकार अभिनंदनीय व कौतुकास्पद आहे. त्या अनुषंगाने बुधवार, दि. १८ फेब्रुवारी रोजी अमळनेर शहरात काढण्यात येणाऱ्या महाशोभायात्रेत समाजातील सर्वच क्षेत्रांतील घटक व माता-भगिनींनी मोठ्या संख्येने सहभागी व्हावे, असे आवाहन विविध मान्यवरांनी केले.

येथील श्री मंगळग्रह मंदिरात 'माझा संकल्प-भूमी सुपोषण' चळवळ जनजागरण महाशोभायात्रेच्या आयोजन-नियोजनासंदर्भात रविवार, दि. १५ फेब्रुवारी रोजी बैठक घेण्यात आली. त्यात महाशोभायात्रेतील सहभाग, मार्ग, जनजागृतीपर घोषवाक्य आदींबाबत चर्चा करण्यात आली. आमदार अनिलदादा पाटील अध्यक्षस्थानी होते. खासदार स्मिताताई वाघ, माजी आमदार कृषिभूषण साहेबरावदादा पाटील, उपनगराध्यक्ष प्रशांत निकम, खानदेश शिक्षण मंडळाचे अध्यक्ष विनोद अग्रवाल, संचालक हरी भिका वाणी, योगेश मुंदडे, जितेंद्र जैन, प्रताप महाविद्यालयाचे प्रभारी प्राचार्य डॉ. एच. डी. जाधव, ओम शांती परिवाराच्या विद्यादीदी व आरतीदीदी प्रमुख अतिथी म्हणून व्यासपीठावर होते. बैठकीस आजी-माजी नगरसेवक, विविध सामाजिक, शैक्षणिक, सांस्कृतिक संघटनांचे पदाधिकारी, महिला बचत गट, अनेक गावांतील सरपंच-उपसरपंचांसह महिलांची लक्षणीय उपस्थिती होती.

मंगळग्रह सेवा संस्थेचे अध्यक्ष डॉ. डिगंबर महाले यांनी भूमी सुपोषण चळवळ काय आहे? याविषयीची सविस्तर माहिती दिली. १८ फेब्रुवारी रोजी निघणाऱ्या महाशोभायात्रेचे स्वरूप सांगितले. तसेच १९ मार्च २०२६ रोजी वर्षप्रतिपदा आहे. हा दिवस भूमी मातेचा जन्मदिवस असतो. आपल्या श्री मंगळग्रह मंदिरात भूमी माता व भूमिपुत्र श्री मंगळग्रह देवता यांच्या मूर्ती असल्याने देशव्यापी चळवळीचा प्रारंभ अमळनेर येथून होत आहे. शेतकऱ्यांनी मोठा सहभाग नोंदवून या कार्यक्रमाचा लाभ घ्यावा, असे आवाहन केले.

दरम्यान, १८ फेब्रुवारी रोजी सकाळी ८ वाजता संतश्री सखाराम महाराज वाडी संस्थान येथून महाशोभायात्रेचा प्रारंभ होईल.

महाशोभायात्रा सुरु होण्यापूर्वी सर्वांना पोटभर नाश्ता देण्यात येणार आहे. महाशोभायात्रा मार्गावरही ठिकठिकाणी गोळ्या-बिस्कीट हलका-फूलका नाश्ता व जलपानाची व्यवस्था केली जाणार आहे. शोभायात्रेतील सहभागींसाठी श्री मंगळग्रह मंदिरात भोजन व्यवस्था ठेवण्यात आली आहे.

स्मृती (स्व.) अजितदादांच्या..!

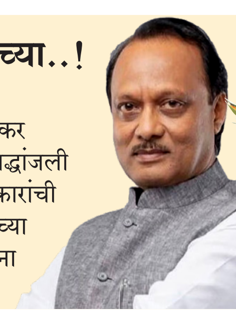

श्री मंगळग्रह मंदिराला केवळ (स्व.) अजितदादांच्या सांगण्यावरूनच १५ एकर जागा मिळाली आहे. त्यामुळे त्यांना श्रद्धांजली वाहण्यात आली. अजितदादांच्या उपकारांची जाणीव असल्याने मंदिर परिसरात त्यांच्या स्मृतिप्रीत्यर्थ काहीतरी करण्याची योजना तयार आहे.

भूमि सुपो[illegible] एव सरक्षण अभियान

अमळनेरचे नाव देशपातळीवर पोहोचवावे : आमदार अनिलदादा पाटील

भूमी सुपोषण जनजागर चळवळीची सुरूवात श्री मंगळग्रह मंदिरातून होत आहे, याचा अभिमान आणि अत्यानंद आहे. केंद्रीय कृषीमंत्र्यांसह राज्यातील मंत्र्यांची उपस्थिती या कार्यक्रमास लाभणार आहे. यासाठी व्यापक प्रमाणात जनजागृती होणे गरजेचे आहे. महाशोभायात्रेत सर्वांनी मोठ्या संख्येने सहभाग नोंदवावा. सरपंच, विविध कार्यकारी संस्था या ग्रामीण भागाचा कणा आहे. त्यांच्या माध्यमातून जास्तीत जास्त शेतकऱ्यांनी सहभागी होण्यासाठी जनजागृती केली जाईल. यासाठी आपल्या पक्ष कार्यालयातून ग्रामीण भागातील संस्थांशी आमचे कार्यकर्ते संपर्क साधतील. शेतकऱ्यांशीही संवाद साधतील. शेतकऱ्यांच्या सहभागासाठी विशेष नियोजन केले जाईल. भूमी सुपोषण ही आपल्या सर्वांचीच जबाबदारी आहे. हा कार्यक्रम यशस्वी करून अमळनेरचे नाव देशपातळीवर पोहोचवावे.

शेतकऱ्यांचा सहभाग महत्त्वाचा : खासदार स्मिताताई वाघ

अती उत्पन्न घेण्याच्या नादात जमिनीचा कस जात आहे. पेस्टिसाइड्स, रासायनिक खतांमुळे सकस आहार मिळत नाही. युरियापासून दूध बनविले जात आहे. आपण खाणार काय? महाराष्ट्र कृषीप्रधान राज्य आहे. त्यामुळे आपल्यालाच आता चांगली सुरूवात करायची आहे. अमळनेर येथील श्री मंगळग्रह मंदिरातून जागतिक स्तरावरील संस्थेच्या भूमी सुपोषण चळवळ जनजागराची सुरूवात होते, ही आपल्यासाठी अभिमानाची बाब आहे. सर्वच घटकांनी महाशोभायात्रेत मोठ्या संख्येने सहभागी व्हावे. मात्र, पुढचा टप्पाही खूप महत्त्वाचा आहे. याचे सूक्ष्म नियोजन आपल्याला सर्वांना करावयाचे आहे. १९ मार्च २०२६ रोजी होणाऱ्या भूमी सुपोषण कार्यक्रमास जास्तीत जास्त शेतकऱ्यांचा सहभाग महत्त्वाचा आहे.

कार्यक्रम अभूतपूर्व करावा : माजी आमदार कृषिभूषण साहेबरावदादा पाटील

मातीचे सुपोषण नसल्याने आपण कुपोषित होत चाललो आहोत. आपल्याला जे काही मिळते ते भूमी मातेतूनच अर्थात शेतीतून मिळते. चांगले जे येते ते मातीतूनच येते. भूमीला मातेचा दर्जा देण्यात यावा. मंगळग्रह सेवा संस्थेने भूमी सुपोषण जनजागर चळवळीचे विधायक कार्य हाती घेतले आहे. यासाठी शेतकऱ्यांचा सहभाग खूप महत्त्वाचा आहे. भूमीची सेवा करण्याची मला संधी मिळते, ही माझ्यासाठी भाग्याची गोष्ट आहे. मंगळग्रह सेवा संस्थेचे अध्यक्ष डॉ. डिगंबर महाले यांनी भूमी सुपोषण जनजागर चळवळीसाठी केलेले सूक्ष्म नियोजन कौतुकास्पद आहे. १८ फेब्रुवारी रोजी होणाऱ्या महाशोभायात्रेत सर्वच घटकांनी सहभागी होऊन जनजागृती करावी. तसेच १९ मार्चचा कार्यक्रम अभूतपूर्व करावा.

विना परवाना गोवंश वाहतूक

अडीच लाखांचा मुद्देमाल जप्त; चालकावर गुन्हा दाखल

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : येथील मिलचाळ परिसरात गोवंशाची अवैध वाहतूक करणाऱ्या चारचाकी मालवाहू वाहनास पोलिसांनी पकडून कारवाई केली आहे. ही घटना रविवार, दि. १५ फेब्रुवारी रोजी सकाळी उघडकीस आली. याप्रकरणी मालवाहू वाहन ताब्यात घेण्यात आले. चालकाविरूद्ध येथील पोलीस ठाण्यात गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे.

पोलिसांनी सांगितले, की गोपनीय शाखेचे पोलीस रविवारी पहाटे गस्तीवर होते. पहाटे चार वाजेच्या सुमारास चेकिंग पूर्ण करून परत येत होते. त्यावेळी वरिष्ठ पोलीस निरीक्षकांनी त्यांना अमळनेर-शिरपूर रस्त्यावरील मिलचाळ भागात काही गोरक्षकांनी गोवंश वाहतूक करणारी गाडी अडवून धरली आहे असे सांगितले. त्यानंतर पोलिस पथक तात्काळ घटनास्थळी दाखल झाले. तेथे सागर ठाकुर, विशाल पाटील, प्रसाद महाजन व सुरेंद्रमोहन अग्निहोत्री यांनी मारुती सुझुकी कॅरी मालवाहू (एमएच१८बीजी ९१२०) ही गाडी पकडून ठेवली होती. पोलिसांनी चालकास नाव, पत्ता व जनावर वाहतुकीचा परवाना याबाबत विचारणा केली असता त्याने त्याचे नाव सरफराज बेग फरीदबेग मिर्झा (वय २१, रा. अंबिका नगर, केजी रोड, शिरपूर) असे सांगितले. त्याच्याकडे जनावरे वाहतुकीचा कोणताही परवाना नसल्याचे तसेच पशुवैद्यकीय तपासणीही न केल्याचे निष्पन्न झाले. पशुवैद्यकीय अधिकाऱ्यांकडून गोवंशाच्या कानावरील टॅग तपासणी करण्यात आली. मात्र, त्यांना कोणतीही नोंद आढळून आली नाही. त्यामुळे अवैधरित्या खरेदी-विक्री व वाहतूक होत असल्याचा संशय बळावला. पंचनाम्यात एक पांढऱ्या रंगाचा लाल पट्टे असलेला अंदाजे ३ वर्षांचा गोऱ्हा (किंमत १० हजार रुपये), एक काळ्या रंगाचा अंदाजे ५ वर्षांचा गोऱ्हा (१५ हजार) व मालवाहू वाहन (२ लाख रुपये) असा एकूण २ लाख २५ हजारांचा मुद्देमाल जप्त करण्यात आला.

अमळनेर : पात्र रुग्णांना शस्त्रक्रियेसाठी पनवेल येथे हिरवा झेंडा दाखवून रवाना करताना मंगळग्रह सेवा संस्थेचे खजिनदार गिरीश कुळकर्णी. शेजारी मंगळग्रह सेवा संस्थेचे अध्यक्ष डॉ. डिगंबर महाले, विश्वस्त डी. ए. सोनवणे, मुख्य कार्यकारी अधिकारी आर. जी. चव्हाण, जनसंपर्क अधिकारी शरद कुळकर्णी व सेवेकरी.

महाशिवरात्रीनिमित्त श्री मंगळग्रह मंदिरात लघु रुद्राभिषेक, भजनसंध्या; भाविकांची गर्दी

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : महाशिवरात्रीनिमित्त येथील श्री मंगळ ग्रह मंदिरात रविवार, दि. १५ फेब्रुवारी रोजी सायंकाळी ५ वाजता गोरज मुहूर्तावर विश्व कल्याणासाठी लघू रुद्राभिषेक, शृंगार सेवा करण्यात आली. बाजार समितीचे संचालक सचिन पाटील यांनी सपत्निक वेदमंत्रांच्या जयघोषात अभिषेक केला. श्री मंगळेश्वर महादेवांना सेवा अर्पण करण्यात आली.

शुभम वैष्णव गुरुजी, सारंग पाठक गुरुजी, जयेंद्र वैद्य गुरुजी, प्रसाद भंडारी गुरुजी, अथर्व कुळकर्णी, परशूराम शर्मा, वैभव लोकाक्षी, चंद्रकांत जोशी, मेहूल कुळकर्णी आदींनी पौरोहित्य केले. सायंकाळी ७ ते ९ या वेळात भक्तीमय वातावरणात भजन संध्या कार्यक्रम झाला. यावेळी भाविकांची मोठी उपस्थिती होती. महादेवांच्या नामस्मरणाने परिसर भक्तिरसात न्हाऊन निघाला. श्री मंगळ ग्रह देवता व श्री मंगळेश्वर महादेव मंदिरात आकर्षक फुलांची सजावट करण्यात आली. दरम्यान, आज श्री मंगळ ग्रह मंदिरात श्री मंगळेश्वर महादेवांच्या दर्शनासाठी भाविकांची अलोट गर्दी झाली होती.

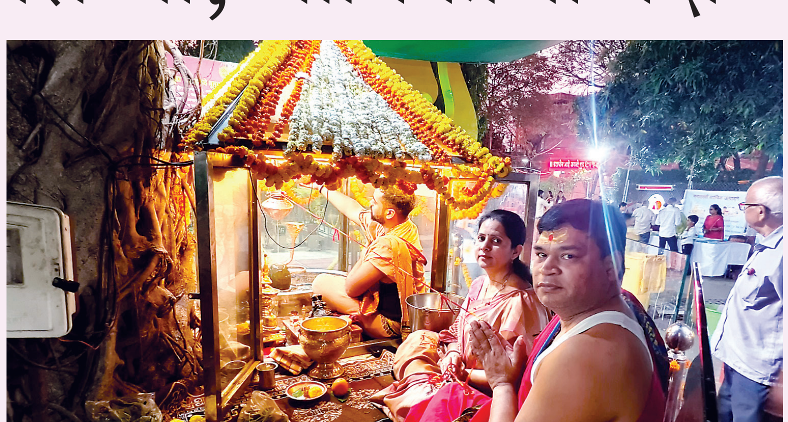

अमळनेर : श्री मंगळ ग्रह मंदिरात महाशिवरात्रीनिमित्त सपत्निक लघु रूद्राभिषेक करताना बाजार समितीचे संचालक सचिन पाटील.

मोफत मोतिबिंदू तपासणी शिबीर

शस्त्रक्रियेसाठी ५३ रूग्ण पनवेल येथे रवाना

मंगळग्रह सेवा संस्थेचा स्तुत्य उपक्रम

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : येथील मंगळ ग्रह सेवा संस्था, ना. गुलाबरावजी पाटील सोशल फाउंडेशन (पाळधी), संकल्प सेवा फाउंडेशन (धनवाडी) व आर. झुणझुणवाला शंकरा आय हॉस्पिटल (पनवेल) यांच्यातर्फे रविवार, दि. १५ फेब्रुवारी रोजी मंगळ ग्रह मंदिरात मोफत मोतीबिंदू तपासणी शिबिर झाले. या शिबिराचा १५५ रुग्णांनी लाभ घेतला. त्यापैकी ५३ रुग्ण मोतिबिंदू शस्त्रक्रियेसाठी पात्र ठरले होते. रुग्णांना दुपारी श्री मंगळग्रह मंदिर येथून विशेष वाहनाने आर. झुणझुणवाला शंकरा आय हॉस्पिटल (पनवेल) येथे शस्त्रक्रियेसाठी रवाना करण्यात आले.

या शिबिरात अमळनेर, धुळे, चोपडा, जळगाव, एरंडोलसह तालुक्यातील ग्रामीण भागातील रूग्णांचा सहभाग होता. डॉ. राहुल चौधरी, विजय बामणे, सागर पाटील, भूपेंद्र वाघ, सोनाली परांदे, प्राजक्ता गायकवाड (नेत्ररोग तज्ज्ञ, शंकरा आय हॉस्पिटल, पनवेल) यांनी तपासणी केली होती. मंगळ ग्रह सेवा संस्थेचे सचिव एस. बी. बाविस्कर, सहसचिव दिलीप बहिरम, खजिनदार गिरीश कुलकर्णी, जनसंपर्क अधिकारी शरद कुलकर्णी, रजनीकांत पाटील, प्रमोद पाटील, भूषण पाटील, हरीश चव्हाण, अमोल मराठे, नितेश बारी आदींनी सहकार्य केले. दरम्यान, सदर शिबिर दर महिन्याच्या तिसऱ्या रविवारी श्री मंगळ ग्रह मंदिर येथे नियमितपणे होते, याचा सर्वांनी लाभ घ्यावा, असे मंगळ ग्रह सेवा संस्थेतर्फे आवाहन करण्यात आले आहे.

संपादकीय

राष्ट्रवादी विलीनीकरण; मोठे गूढ

राष्ट्रवादी काँग्रेसच्या विलीनीकरणाचा पोपट मेला का? असा प्रश्न राष्ट्रवादीतील कार्यकर्ते, पदाधिकाऱ्यांनाच नाही तर सर्वसामान्यांनाही पडला आहे. कारण काही बोटावर मोजण्याइतके नेते सोडले, तर या विषयावर बडे नेते भाष्य करण्याचे टाळत असल्याचे अथवा चेंडू टोलवण्याची कसरत करताना दिसत आहेत. सध्या अजितदादांच्या विमान अपघातावरून संशयाचे धुके गडद झाले आहे. त्यात २७ जानेवारी २०२६ रोजीच्या घडामोडींकडे अंगुली निर्देश करत आमदार रोहित पवार काहीतरी इंगित करण्याचा प्रयत्न करताना दिसत आहेत. पण त्यांनी अजूनही कुणाचे थेट नाव घेतलेले नाही. या ताज्या घडामोडींमुळे दोन्ही राष्ट्रवादींत नाराजीनाट्य तर सुरू नाही ना, याची कुजबुज सुरू आहे. त्यामुळे राष्ट्रवादीच्या विलीनीकरणाची चर्चा मागे पडल्याचे सध्या तरी समोर येत आहे. अजितदादा हयात असताना त्यांनी दोन्ही राष्ट्रवादींच्या विलीनीकरणाविषयी हालचाली केल्या, असा दावा करण्यात आला.

पुणे आणि पिंपरी-चिंचवड महानगरपालिकेत दोन्ही राष्ट्रवादी एकत्रित लढल्या. त्यानंतर या १२ फेब्रुवारी रोजी अजितदादा हे राष्ट्रवादी विलीनीकरणाची घोषणा करणार होते, असा दावा शरद पवार गोटातून करण्यात आला. तर दुसरीकडे अजितदादा गटातील बड्या नेत्यांनी याबाबत कानावर हात ठेवले. दादांनी आपल्याला याबाबत काहीच माहिती दिली नाही, असा त्यांचा दावा आहे. तर ज्येष्ठ नेते शरद पवार यांनी अजितदादा आणि जयंत पाटील यांच्यात विलीनीकरणाची चर्चा सुरू असल्याचे स्पष्ट केले आहे. राष्ट्रवादी पक्षात विलीनीकरणाविषयी कुणाची नाराजी आहे, याबाबत तर्क-वितर्क लढवले जात आहेत. अजितदादांच्या राष्ट्रवादीचे बडे नेते याविषयी नाखूष असल्याचे त्यांच्या वक्तव्यावरून तरी समोर येत आहे. विलीनीकरणाचा चेंडू या कोर्टातून त्या कोर्टात टोलावल्या जात आहे. तर दुसरीकडे आमदार रोहित पवार हे राष्ट्रवादीच्या विलीनीकरणाबाबत सोमवारी बोलणार आहेत. १६ फेब्रुवारी रोजी रोहित पवार पत्रकार परिषद घेणार आहेत.

अजितदादांच्या गटातील काही नेत्यांना विलीनीकरणानंतर सत्तेत वाटा द्यावा लागणार असल्याने ते एकत्रिकरणाच्या विरोधात असल्याची माहिती सूत्रांनी दिली आहे. तर या सर्व घटनाक्रमात उपमुख्यमंत्री आणि पक्षाच्या प्रमुख सुनेत्रा पवार या अद्यापही मौन बाळगून आहेत. त्यांनी विलीनीकरण आणि इतर मुद्यांवर अद्याप मत व्यक्त केलेले नाही. त्यांनी कोणतेही जाहीर वक्तव्य अद्याप केलेले नाही. तर अजितदादांचे पुत्र पार्थ आणि जय पवार यांनी सुद्धा या विषयावर पत्ते उघड केलेले नाहीत. त्यामुळे दोन्ही राष्ट्रवादीच्या विलीनीकरणाची कोणतीही अपडेट सध्या तरी समोर आलेली नाही. उपमुख्यमंत्री ना. सुनेत्राताई पवार या विषयावर मत मांडतील त्यावेळी विलीनीकरणाच्या चर्चांना पूर्णविराम मिळेल. अजितदादांच्या गटातील काही नेत्यांना विलीनीकरणानंतर सत्तेत वाटा द्यावा लागणार असल्याने ते एकत्रिकरणाच्या विरोधात असल्याची माहिती सूत्रांनी दिली आहे. तर या सर्व घटनाक्रमांत उपमुख्यमंत्री आणि पक्षाच्या प्रमुख सुनेत्राताई पवार या अद्यापही मौन बाळगून आहेत.

किती आहे राजपाल यादवची एकूण संपत्ती?

कोट्यवधींची प्रॉपर्टी असूनही का खावी लागतेय जेलची हवा?

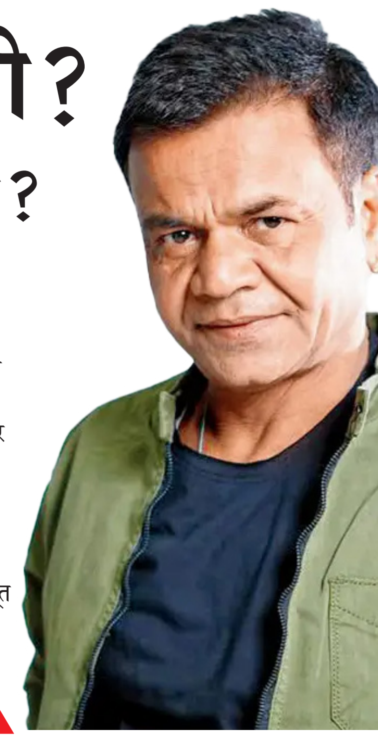

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

एकेकाळी करोडोंचे मानधन घेणारा अभिनेता आज म्हणतोय 'माझ्याकडे पैसे नाहीत'; जाणून घ्या राजपाल यादवच्या संपत्तीचा संपूर्ण लेखाजोखा चेक बाऊन्स प्रकरणात दोषी ठरल्यामुळे राजपाल यादव सध्या सहा महिन्यांची तुरुंगवासाची शिक्षा भोगत आहे. गेल्या आठवड्यात त्याला अटक करण्यात आली असून, २ फेब्रुवारीला त्याच्या जामीन अर्जावर सुनावणी होणार आहे.

८० कोटींची संपत्ती

राजपाल यादवची एकूण संपत्ती सुमारे ८० कोटी रुपये इतकी आहे. त्याची कमाई प्रामुख्याने चित्रपट, ब्रँड जाहिराती, स्टेज शो आणि रिअल इस्टेटमधील गुंतवणुकीतून येते.

एका चित्रपटाचे मानधन

राजपाल एका चित्रपटासाठी साधारण १ ते २ कोटी रुपये मानधन घेतो. मोठ्या प्रोजेक्ट्ससाठी तो ३ कोटींपर्यंत फी आकारतो, तर जाहिरातींसाठी १ कोटी रुपये घेतो.

कमाईचा आकडा

त्याची महिन्याची कमाई सुमारे ३० ते ३५ लाख रुपये आहे. वर्षाला तो ४ ते ७ कोटी रुपये कमावतो. स्टेज शोसाठी तो १० ते १५ लाख रुपये मानधन घेतो.

मध्य प्रदेशातील मालमत्ता

त्याच्याकडे मध्य प्रदेशातील रतिकेडा गावात ५००० स्क्वेअर फुटांचे घर आणि २.२ हेक्टर शेती आहे. या दोन्ही मालमत्तांची किंमत सुमारे ७० लाख रुपये आहे.

बँक जप्तीची कारवाई

उत्तर प्रदेशातील शाहजहाँपूर येथील राजपालची वडिलोपार्जित मालमत्ता ११ कोटींच्या थकीत कर्जामुळे सेंट्रल बँक ऑफ इंडियाने ऑगस्ट २०२४ मध्ये सील केली आहे.

९ कोटींचा चेक बाऊन्स

९ कोटी रुपयांच्या चेक बाऊन्सप्रकरणी दिल्ली उच्च न्यायालयाने दिलासा नाकारल्यानंतर त्याने तिहार जेलमध्ये आत्मसमर्पण केले. 'माझ्याकडे पैसे नाहीत, मी काय करू?' अशी हतबलता त्याने व्यक्त केली होती.

बॉलिवूडचा पाठिंबा

संकट काळात सलमान खान, अजय देवगण, सोनू सूद आणि वरुण धवन यांनी त्याला पाठिंबा दिला आहे; तर मीका सिंग आणि गुरु रंधावा यांनी त्याला आर्थिक मदतीचा शब्द दिला आहे.

आगामी चित्रपट

सध्या तुरुंगात असला तरी त्याचे 'भूत बंगला' (१० एप्रिल २०२६) आणि अक्षय कुमारसोबतचा 'वेलकम टू द जंगल' हे मोठे चित्रपट प्रदर्शनासाठी रांगेत आहेत.

महिला अन्याय विरोधी समितीने सांधला विकृत हट्टापाई मोडलेला संसार..!

'व्हॅलेंटाईन डे' ला पती-पत्नीची पुनर्भेट...!!

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

"संसार हा विश्वास आणि आदरावर टिकतो. बाहेरील विकृती घरात आणल्यास नात्याची वीण उसवते. तरुणांनी आभासी जगातील गोष्टी आणि वास्तव यातील फरक समजून घेणे गरजेचे आहे." असे आवाहन महिला अन्याय विरोधी समितीने केले आहे.

अमळनेर : पॉर्न फिल्म्समधील दृश्यांची भुरळ पडून आपल्या पत्नीकडेही तशाच प्रकारच्या अनैसर्गिक आणि बीभत्स कृत्यांचा हट्ट धरणे एका पतीला चांगलेच महागात पडले होते. या विकृत मागणीमुळे घटस्फोटाच्या उंबरठ्यावर असलेला हा संसार अमळनेर येथील 'महिला अन्याय विरोधी समिती'च्या कौशल्यामुळे पुन्हा एकदा बहरला आहे.

विशेष म्हणजे, १४ फेब्रुवारी म्हणजेच 'व्हॅलेंटाईन डे'चे औचित्य साधून या जोडप्याने पुन्हा एकत्र राहण्याचा निर्णय घेतला. या बाबत माहिती अशी, की मालेगाव येथील सुशीला (नाव बदललेले) हिचा विवाह अमळनेर येथील प्रकाश (नाव बदललेले) याच्याशी झाला होता. लग्नानंतर अवघ्या ४-६ महिन्यातच प्रकाशने पत्नीकडे अनैसर्गिक शारीरिक संबंधांची मागणी करण्यास सुरुवात केली. पॉर्न व्हिडिओमध्ये दाखविले जाणारे प्रकार करण्यासाठी तो पत्नीवर दबाव टाकू लागला. सुशीलाला हे प्रकार किळसवाणे वाटत असल्याने तिने वारंवार नकार दिला.

मात्र, यामुळे संतापलेल्या प्रकाशने तिला मारहाण सुरू केली आणि "तू मला संसारसुख देत नाहीस" असा खोटा आरोप करून तिला कुटुंबात बदनाम केले. या जाचाला वैतागून सुशीलाने माहेरी हा प्रकार सांगितला. संतप्त माहेरच्या मंडळींनी प्रकाशला चांगलाच धडा शिकवून सुशीलाला आपल्यासोबत नेले. या विकृत स्वभावामुळे गेल्या दोन वर्षांपासून हे दाम्पत्य वेगळे राहत होते. प्रकरण इतके विकोपाला गेले, की सुशीलाने घटस्फोटासाठी कायदेशीर नोटीस पाठविली होती.

अखेर प्रकाशच्या पालकांनी 'महिला अन्याय विरोधी समिती'चे धनंजय सोनार यांची भेट घेऊन मदतीची विनंती केली. समितीने तातडीने हालचाली करत प्रकाशचे समुपदेशन केले. "कामक्रिडा हा परस्पर संमतीने आणि स्वच्छ मनाने करण्याचा विषय आहे, तिथे विकृतीला स्थान नाही," अशा शब्दांत धनंजय सोनार व सहकाऱ्यांनी प्रकाशला 'आरसा' दाखवला. स्वतःची चूक उमजल्यानंतर प्रकाशने पश्चात्ताप व्यक्त करीत सुशीलासोबतच संसार करायचे वचन दिले. समितीने सुशीला आणि तिच्या कुटुंबीयांशी संवाद साधून प्रकाशच्या बदललेल्या मानसिकतेबद्दल खात्री दिली. १४ फेब्रुवारीला या दोघांमध्ये समेट घडवून आणला आणि तुटलेला संसार पुन्हा सांधला गेला. याबद्दल दोन्ही कुटुंबांनी समितीचे आभार मानले. या यशस्वी मध्यस्थीसाठी धनंजय सोनार यांना निशा विसपुते, निवृत्त फौजदार बाळकृष्ण शिंदे, राजकुमार कोराणी, मंगला विसपुते, संगीता बिऱ्हाडे, विनोद राऊळ, अनिल चौधरी, मिठाराम चव्हाण, कौशल्याबाई पाटील, महेंद्र पाटील, अरुण पाटील, अभिषेक पाटील आणि गुलाब घोडगावकर यांची मदत झाली.

अमळनेर : शौर्य प्रदर्शनाचे उद्‌घाटन करताना माजी नगरसेवक प्रताप शिंपी.

शिव जन्मोत्सवानिमित्त शौर्य प्रदर्शनाचे उद्घाटन

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : शिव जन्मोत्सवानिमित्त आयोजित करण्यात आलेल्या व्याख्यानमालेसह शौर्याचे प्रतीक मानल्या जाणाऱ्या लाठी-काठी फिरविण्याच्या कार्यक्रमाचे रविवार, दि. १५ फेब्रुवारी रोजी माजी नगरसेवक प्रताप शिंपी यांच्या हस्ते उद्‌घाटन झाले. अष्टविनायक नगरमधील लेआउटचे संचालक अमोल पाटील व पराग चौधरी यांच्या सहकार्याने हे आयोजन करण्यात आले होते.

यावेळी उपस्थित मान्यवरांनी शिवचरित्र, शौर्यपरंपरा व युवकांनी अंगीकारावयाच्या शिस्त-संस्कारांवर मार्गदर्शन केले. तसेच लाठी-काठी फिरविण्याच्या प्रात्यक्षिकांनी उपस्थितांची दाद मिळवली. अमळनेर तालुक्यातील युवकांसह आबालवृद्ध, माता-भगिनींनी मोठ्या संख्येने उपस्थित राहून कार्यक्रमाचा लाभ घ्यावा, असे आवाहन आयोजकांनी केले आहे.

रवींद्र मोरे यांना राज्यस्तरीय 'ज्ञानवंत पत्रकार' पुरस्कार प्रदान

जळगाव : आमदार राजूमामा भोळे यांच्या हस्ते 'ज्ञानवंत पत्रकार' पुरस्कार स्वीकारताना पत्रकार रवींद्र मोरे. व्यासपीठावर उपस्थित महापौर दीपमाला काळे व मान्यवर.

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : जळगाव येथे रविवार, दि. फेब्रुवारी रोजी झालेल्या 'सकल ज्ञान महोत्सव सन्मान व बक्षीस वितरण सोहळा २०२६' या राज्यस्तरीय कार्यक्रमात येथील पत्रकार रवींद्र मोरे यांना 'ज्ञानवंत पत्रकार' पुरस्कार प्रदान करण्यात आला आहे. जळगावचे आमदार राजुमामा भोळे अध्यक्षस्थानी होते. नवनिर्वाचित महापौर दीपमाला काळे, माजी महापौर जयश्री महाजन आदी मान्यवर उपस्थित होते.

सामाजिक, राजकीय आणि लोकहिताच्या प्रश्नांवर सातत्याने लेखणी चालवत पत्रकारितेचे सामाजिक भान जपणाऱ्या रवींद्र मोरे यांच्या कार्याची राज्यस्तरावर दखल घेत आयोजक जनमत प्रतिष्ठान व मुक्ताई महिला बहुउद्देशीय संस्था यांनी त्यांना या पुरस्कारासाठी निवड केली होती. कार्यक्रमाचे प्रमुख वक्ते माजी डायट प्राचार्य निलकंठ आप्पा गायकवाड यांनी श्री. मोरे यांच्या सत्यनिष्ठ व जनहितैषी पत्रकारितेचे विशेष कौतुक करत, "माध्यम हे समाजाचे आरसे असते, आणि रवींद्र मोरे यांनी त्या आरशाला प्रामाणिकपणाची धार दिली आहे," असे गौरवोद्गार काढले. याप्रसंगी आयोजक संस्थेचे अध्यक्ष पंकज नाले व मुक्ताई संस्थेच्या अध्यक्षा सौ. निताताई मंगलसिंग सोनवणे यांनी श्री. मोरे यांच्या पत्रकारितेतील योगदानाचे कौतुक केले. श्री. मोरे यांनी हा पुरस्कार माझ्या सहकाऱ्यांचा आणि वाचकांचा आहे. समाजातील समस्यांवर लेखणी चालवण्याचे कार्य पुढेही अविरत सुरू राहील, असे सांगितले. पुरस्काराबद्दल श्री. मोरे यांचे सर्वत्र अभिनंदन होत आहे.

अमळनेर येथून व्यापारी बेपत्ता

माहिती मिळाल्यास संपर्क साधण्याचे पोलिसांकडून आवाहन

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : येथील पद्मजा अपार्टमेंट परिसरातील रहिवासी कैलास भिमराव ढोकळे (वय ४१) हे मंगळवार दि. १३ जानेवारी २०२६ रोजी सकाळपासून बेपत्ता झाले आहेत. श्री स्वामी समर्थ केंद्रात जाऊन येतो, असे सांगून ते निघाले होते. याबबात येथील पोलीस ठाण्यात हरविल्याची नोंद झाली आहे. कुणाला त्यांची माहिती मिळाल्यास अथवा दिसल्यास संपर्क साधावा, असे आवाहन पोलिसांनी केले आहे. पोलिसांनी सांगितले, की कैलास ढोकळे हे सोने शुद्ध करण्याचा व्यवसाय करतात.

त्यांची काही दिवसांपासून त्यांची प्रकृती बिघडली होती. १३ जानेवारी रोजी सकाळी ८ वाजेच्या सुमारास त्यांनी एका कारचालकास धुळे येथे दवाखान्यात जाण्यासाठी फोन करून साडेदहा वाजेपर्यंत घरी येण्यास सांगितले होते. त्यानंतर सकाळी सुमारे १० वाजता स्वामी समर्थ केंद्रात दर्शन करून येतो, असे पत्नीला सांगून ते घराबाहेर पडले. दुपारी २ वाजेपर्यंत ते परत न आल्याने कुटुंबीयांनी शोधाशोध सुरू केली. त्यांचा मोबाईल घरीच असल्याने शंका अधिक बळावली. अमळनेर शहर, परिसर तसेच नातेवाईकांकडे शोध घेतला. मात्र, ते कोठेही सापडले नाहीत. याप्रकरणी त्यांच्या पत्नीने दिलेल्या माहितीवरून येथील पोलीस ठाण्यात हरविल्याची नोंद झाली आहे. जळगाव नियंत्रण कक्षालाही अहवाल पाठविण्यात आला आहे. हवालदार प्रमोद पाटील तपास करीत आहेत.

कचऱ्याजवळ सापडलेल्या बाळाला मिथुन चक्रवर्ती यांनी घेतलेले दत्तक

दिशानी चक्रवर्ती आता 'या' क्षेत्रात करतेय काम

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

डिस्को किंग अशी मिथुन चक्रवर्ती यांची ओळख आहे. एक प्रसिद्ध अभिनेते म्हणून त्यांना ओळखले जाते. त्यांना तीन राष्ट्रीय पुरस्काराने गौरविण्यात आले आहे.

पाच दशकांच्या कारकिर्दीत मिथुन चक्रवर्ती यांनी जवळजवळ ३५० हून अधिक चित्रपटांत काम केले आहे. मिथुन चक्रवर्ती यांनी १९७६ ला 'मृगया' या चित्रपटातून पदार्पण केले होते. 'डिस्को डान्सर' या चित्रपटातून मिथून चक्रवर्ती यांना मोठ्या प्रमाणात लोकप्रियता मिळाली. १९८२ ला प्रदर्शित झालेल्या या चित्रपटातून त्यांची बॉलीवूडमध्ये एक वेगळी ओळख निर्माण झाली.

मिथुन चक्रवर्ती यांनी 'अग्निपथ', 'प्यार झुकता नहीं', 'बाजी', 'वीर', 'डान्स डान्स', 'गोलमाल ३', 'द काश्मीर फाइल्स' अशा अनेक चित्रपटांत वेगळ्या धाटणीच्या भूमिका साकारल्या. अभिनय आणि त्यांच्या नृत्यामुळे मिथुन चक्रवर्ती यांचा एक वेगळा चाहतावर्ग निर्माण झाला. व्यावसायिक आयुष्याप्रमाणेच त्यांच्या वैयक्तिक आयुष्याचीदेखील मोठ्या प्रमाणात चर्चा झाली. मिथुन यांनी प्रथम अभिनेत्री हेलेना ल्यूक यांच्याशी विवाह केला. मात्र लग्नाच्या अवघ्या चार महिन्यांतच दोघे वेगळे झाले. त्यानंतर मिथुन यांनी १९७९ साली अभिनेत्री योगिता बाली यांच्याशी विवाह केला.

दिशानी चक्रवर्ती कोणत्या क्षेत्रात करते काम?

मिथुन चक्रवर्ती आणि योगिता यांना महाक्षय, नमाशी, उष्मेय आणि दिशानी अशी चार मुले आहेत. मात्र, दिशानीला या जोडप्याने दत्तक घेतले आहे.

दिशानीचा जन्म कोलकात्यात झाला होता. जन्मानंतर तिच्या पालकांनी तिला सोडून दिले होते. एका बंगाली वर्तमानपत्राने याबद्दल माहिती दिली होती, ज्यामध्ये एका लहान बाळ कचऱ्याजवळ सापडल्याचे लिहिले होते. स्थानिकांच्या ही गोष्ट लक्षात आली. त्यापैकी एकाने बाळाला घरी नेले, अशी माहिती दिली होती. मिथुन यांनी ही बातमी वाचली, त्यानंतर ते त्या मुलीला भेटण्यासाठी गेले. त्या बाळाला वाचवणाऱ्यांकडे त्यांनी बाळाला दत्तक घेण्याची इच्छा व्यक्त केली. पत्नी योगिता बाली यांनी त्यांना पाठिंबा दिला. बाळाला दत्तक घेण्याची कायदेशीर प्रक्रिया पूर्ण करून त्यांनी बाळाला घरी आणले, तिचे नाव दिशानी असे ठेवले.

दिशानीला वडिलांप्रमाणेच अभिनय क्षेत्रात काम करायचे होते. तिने माध्यमिक शिक्षण भारतात पूर्ण केल्यानंतर ती पुढच्या शिक्षणासाठी अमेरिकेला गेली. दिशानीने न्यूयॉर्क फिल्म अकादमीमधून पदवीचे शिक्षण घेतले आहे.

२०१७ साली प्रदर्शित झालेल्या 'गिफ्ट' या शॉर्ट फिल्ममधून तिने हॉलीवूडमध्ये पदार्पण केले. 'होली स्मोक', 'अंडरपास', 'व्हाय डिड यू डू इट?' अशा शोमध्येदेखील ती महत्त्वाच्या भूमिकेत दिसली आहे. २०२२ साली प्रदर्शित झालेल्या 'द गेस्ट' या चित्रपटातील तिच्या भूमिकेचे प्रचंड कौतुक झाले.

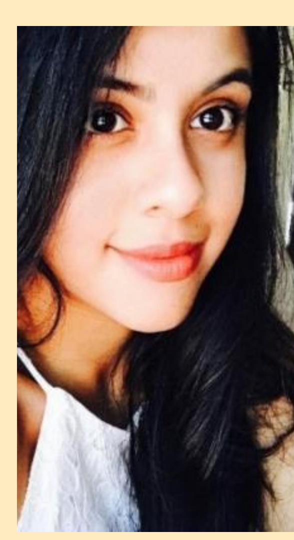

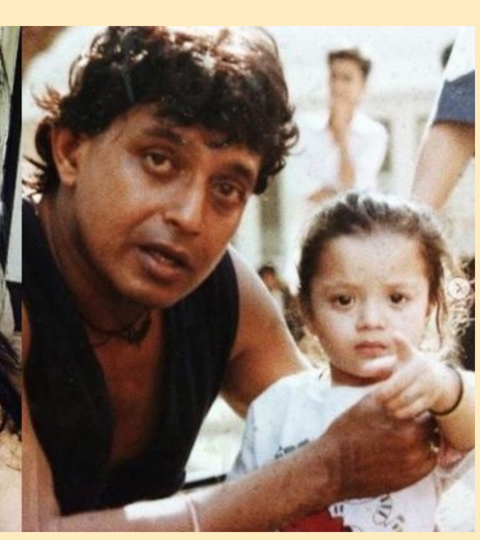

हे वृत्तपत्र मुद्रक, प्रकाशक व मालक श्री. आनंद डिगंबर महाले यांनी महातेज पब्लिकेशनसाठी अविष्कार ग्राफिक्स, प्लॉट नं. 17, रामचंद्र नगर, भुसावळ रोड, जळगाव (महाराष्ट्र) 425002 येथे छापून गट नं. 160, प्लॉट नं. 51/52, सुप्रभा अपार्टमेंट, मराठा मंगल कार्यालयाजवळ, पटवारी कॉलनी, अमळनेर, जि. जळगाव (महाराष्ट्र) 425401 येथे प्रसिद्ध केले. संपादक :- आनंद डिगंबर महाले (रजि नं. MAHBIL/25/A0192), कार्यकारी संपादक श्री. भरत रघुनाथ पाटील (पी. आर. बी. कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची राहील.) या अंकात प्रसिद्ध झालेल्या बातम्या व लेख यातून व्यक्त झालेल्या मतांशी संपादक व कार्यकारी संपादक सहमत असतीलच असे नाही. महातेज पब्लिकेशन तथा ग्लोबल महातेज संबंधित कोणतेही वाद तथा खटले फक्त अमळनेर न्यायालयातच चालविले जातील. संपर्क : 7711004040, 7711004242, ई-मेल : globalmahatej@gmail.com

स्मृतिदिन विशेष

दादासाहेब फाळके : स्वप्नद्रष्टे आणि युगप्रवर्तक

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

भारतीय चित्रपटसृष्टी आज जगातील सर्वांत मोठ्या आणि प्रभावी उद्योगांपैकी एक मानली जाते. या वैभवशाली प्रवासाची पायाभरणी ज्यांनी केली, त्या महान व्यक्तिमत्त्वाचे नाव म्हणजे दादासाहेब फाळके. त्यांचा सोमवार, दि. १६ फेब्रुवारी रोजी स्मृतिदिन. यानिमित्त या चित्रपटमहर्षींच्या कार्याचा आणि योगदानाचा आढावा घेणे म्हणजे भारतीय सिनेइतिहासाला अभिवादन करण्यासारखे आहे.

सुरूवातीचा प्रवास

दादासाहेब फाळके यांचा जन्म ३० एप्रिल १८७० रोजी महाराष्ट्रातील त्र्यंबकेश्वर येथे झाला. त्यांचे पूर्ण नाव धुंडिराज गोविंद फाळके. चित्रकला, छायाचित्रण आणि मुद्रणकलेत त्यांना विशेष प्रावीण्य होते. त्यांनी मुंबईच्या सर जे. जे. स्कूल ऑफ आर्ट येथे शिक्षण घेतले. पाश्चिमात्य चित्रपट पाहून त्यांनी भारतातही चित्रपट निर्मिती करावी, अशी महत्त्वाकांक्षा बाळगली. त्याकाळी चित्रपट हे भारतासाठी पूर्णपणे नवे माध्यम होते. अनेक अडचणी, आर्थिक संकटे आणि सामाजिक विरोध झेलत त्यांनी आपल्या ध्येयाकडे वाटचाल सुरू ठेवली.

पहिला भारतीय चित्रपट

१९१३ साली त्यांनी भारतातील पहिला पूर्ण लांबीचा मूकपट राजा हरिश्चंद्र तयार केला. हा चित्रपट भारतीय चित्रपटसृष्टीचा पाया ठरला. या चित्रपटासाठी कलाकार मिळवणे, तांत्रिक साधने तयार करणे आणि संपूर्ण निर्मिती प्रक्रिया स्वतः सांभाळणे ही सर्व कामे त्यांनी प्रचंड जिद्दीने पूर्ण केली. त्या काळात स्त्रिया चित्रपटात काम करण्यास तयार नसल्यामुळे स्त्री पात्रांसाठी पुरुष कलाकारांची निवड करावी लागली, ही गोष्ट त्या काळातील सामाजिक परिस्थिती दर्शवते.

पुढील कार्य आणि योगदान

'राजा हरिश्चंद्र'च्या यशानंतर त्यांनी अनेक ऐतिहासिक व पौराणिक विषयांवर चित्रपट निर्माण केले. त्यांच्या चित्रपटांमध्ये भारतीय संस्कृती, परंपरा आणि नैतिक मूल्ये यांचे प्रभावी चित्रण आढळते. दादासाहेब फाळके यांनी सुमारे ९५ चित्रपट आणि २६ लघुपटांची निर्मिती केली. त्यांनी भारतीय चित्रपटसृष्टीला केवळ सुरुवातच दिली नाही, तर तांत्रिकदृष्ट्याही अनेक प्रयोग करून ती समृद्ध केली.

'दादासाहेब फाळके पुरस्कार' सर्वोच्च सन्मान

भारतीय चित्रपटसृष्टीतील सर्वोच्च पुरस्कार त्यांच्या नावाने दिला जातो. दादासाहेब फाळके पुरस्कार हा सन्मान चित्रपट क्षेत्रातील आजीवन योगदानासाठी प्रदान केला जातो. हा पुरस्कार म्हणजे भारतीय सिनेसृष्टीतील सर्वोच्च गौरव मानला जातो.

संघर्ष आणि चिकाटी

चित्रपट निर्मितीच्या सुरुवातीच्या काळात त्यांना आर्थिक तोटा सहन करावा लागला. परंतु त्यांच्या ध्येयवेड्या वृत्तीमुळे त्यांनी कधीही हार मानली नाही. त्यांच्या कार्यामुळे भारतात एक स्वतंत्र आणि सशक्त चित्रपट उद्योग उभा राहिला. त्यांच्या अथक प्रयत्नांमुळेच पुढे मुंबई ही भारतीय चित्रपटसृष्टीची राजधानी बनली आणि भारतीय सिनेमा जागतिक स्तरावर पोहोचला.

स्मृतिदिनाचे महत्त्व

१६ फेब्रुवारी १९४४ रोजी दादासाहेब फाळके यांचे निधन झाले. त्यांचा स्मृतिदिन म्हणजे भारतीय चित्रपटसृष्टीसाठी प्रेरणादायी क्षण आहे. त्यांच्या कार्याची आठवण करून देणारा हा दिवस नव्या पिढीतील कलाकार आणि तंत्रज्ञांना सृजनशीलतेची प्रेरणा देतो. दादासाहेब फाळके हे केवळ चित्रपट निर्माते नव्हते, तर ते एक स्वप्नद्रष्टे आणि युगप्रवर्तक होते. त्यांनी भारतीय चित्रपटसृष्टीला दिशा, ओळख आणि आत्मविश्वास दिला.

त्यांच्या स्मृतिदिनानिमित्त त्यांना
दै. ग्लोबल महातेज परिवारातर्फे
विनम्र अभिवादन.

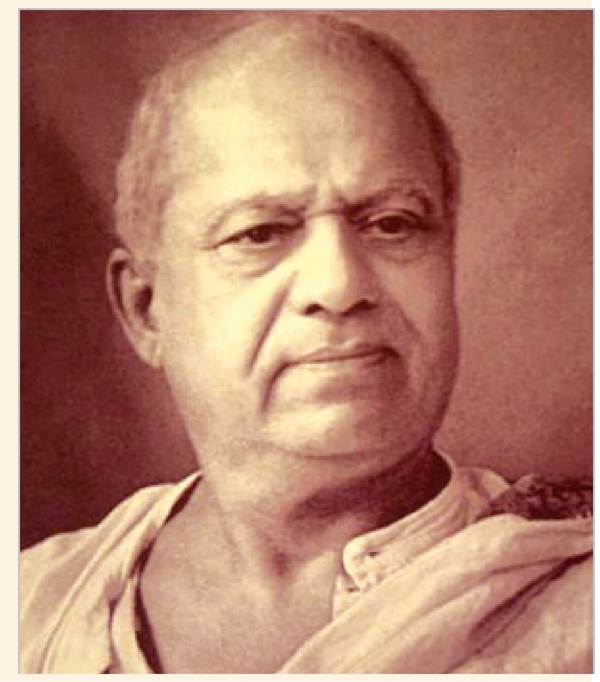

जिन्होंने अपने राष्ट्र को बचाने के लिए...

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

हल्दीघाटी के युद्ध में आर्थिक वजह के कारण हार के कगार पे पहुँचे महाराणा प्रताप को व उनकी सेना को इतना धन दिया की उनके २५००० सैनिको की १० वर्षो तक राशन व अन्य जरूरते पूरी हो सके वो भी मुगलो के दिल्ली की गद्दी सौपने के प्रलोभन को ठुकराते हुए..आज भी राज्यस्थान में जहाँ जहाँ महाराणा प्रताप की स्मारक है वहाँ भामाशाह की भी मूर्तिया लगाई जाती है..ऐसे महान राष्ट्रभक्त भामाशाह को शत् शत् नमन...

भामाशाह (१५४७ - १६००) बाल्यकाल से मेवाड़ के राजा महाराणा प्रताप के मित्र, सहयोगी और विश्वासपात्र सलाहकार थे। अपरिग्रह को जीवन का मूलमन्त्र मानकर संग्रहण की प्रवृत्ति से दूर रहने की चेतना जगाने में आप सदैव अग्रणी रहे। मातृ-भूमि के प्रति अगाध प्रेम था और दानवीरता के लिए भामाशाह नाम इतिहास में अमर है।

भामाशाह

दानवीर भामाशाह का जन्म राजस्थान के मेवाड़ राज्य में वर्तमान पाली जिले के सादड़ी गांव में २८ जून १५४७ को ओसवाल जैन परिवार में हुआ। उनके पिता का नाम भारमल था जो रणथम्भौर के किलेदार थे। भामाशाह का निष्ठापूर्ण सहयोग महाराणा प्रताप के जीवन में महत्वपूर्ण और निर्णायक साबित हुआ। मातृ-भूमि की रक्षा के लिए महाराणा प्रताप का सर्वस्व होम हो जाने के बाद भी उनके लक्ष्य को सर्वोपरि मानते हुए अपनी सम्पूर्ण धन-संपदा अर्पित कर दी। यह सहयोग तब दिया जब महाराणा प्रताप अपना अस्तित्व बनाए रखने के प्रयास में निराश होकर परिवार सहित पहाड़ियों में छिपते भटक रहे थे। मेवाड़ के अस्मिता की रक्षा के लिए दिल्ली गद्दी का प्रलोभन भी ठुकरा दिया। महाराणा प्रताप को दी गई उनकी हरसम्भव सहायता ने मेवाड़ के आत्म सम्मान एवं संघर्ष को नई दिशा दी।

भामाशाह अपनी दानवीरता के कारण इतिहास में अमर हो गए। भामाशाह के सहयोग ने ही महाराणा प्रताप को जहाँ संघर्ष की दिशा दी, वहीं मेवाड़ को भी आत्मसम्मान दिया। कहा जाता है कि जब महाराणा प्रताप अपने परिवार के साथ जंगलों में भटक रहे थे, तब भामाशाह ने अपनी सारी जमा पूंजी महाराणा को समर्पित कर दी। तब भामाशाह की दानशीलता के प्रसंग आसपास के इलाकों में बड़े उत्साह के साथ सुने और सुनाए जाते थे।

हल्दी घाटी के युद्ध के पश्चात महाराणा प्रताप के लिए उन्होंने अपनी निजी सम्पत्ति में इतना धन दान दिया था कि जिससे २५००० सैनिकों का बारह वर्ष तक निर्वाह हो सकता था। प्राप्त सहयोग से महाराणा प्रताप में नया उत्साह उत्पन्न हुआ और उन्होंने पुनः सैन्य शक्ति संगठित कर मुगल शासकों को पराजित करा और फिर से मेवाड़ का राज्य प्राप्त किया। वह बेमिसाल दानवीर एवं त्यागी पुरुष थे। आत्मसम्मान और त्याग की यही भावना उनके स्वदेश, धर्म और संस्कृति की रक्षा करने वाले देश-भक्त के रूप में शिखर पर स्थापित कर देती है। धन अर्पित करने वाले किसी भी दानदाता को दानवीर भामाशाह कहकर उसका स्मरण-वंदन किया जाता है। उनकी दानशीलता के चर्चे उस दौर में आसपास बड़े उत्साह, प्रेरणा के संग सुने-सुनाए जाते थे। उनके लिए पंक्तियाँ कही गई हैं-

वह धन्य देश की माटी है,
जिसमें भामा सा लाल पला।
उस दानवीर की यश गाथा को,
मेट सका क्या काल भला॥

ऐसी विरल ईमानदारी एंव स्वामिभक्ति के फलस्वरूप भामाशाह के बाद उनके पुत्र जीवाशाह को महाराणा प्रताप के पुत्र अमर सिंह ने भी प्रधान पद पर बनाये रखा । जीवाशाह के उपरांत उनके पुत्र अक्षयराज को अमर सिंह के पुत्र कर्ण सिंह ने प्रधान पद पर बनाये रखा ।इस तरह एक ही परिवार की तीन पीढ़ियो ने मेवाड़ मे प्रधान पद पर स्वामिभक्ति एंव ईमानदारी से कार्य कर जैन धर्म का मान बढ़ाया। महाराणा स्वरूप सिंह एंव फतेह सिंह ने इस परिवार के लिए सम्मान स्वरुप दो बार राजाज्ञाएँ निकाली कि इस परिवार के मुख्य वंशधर का सामूहिक भोज के आरंभ होने के पूर्व तिलक किया जाये । जैन श्रेष्ठी भामाशाह की भव्य हवेली चित्तौड़गढ तोपखाना के पास आज जीर्ण शीर्ण अवस्था मे है ।

आबू पर्वत पर स्थित दिलवाड़ा मन्दिर जिसे भामाशाह और उनके भाई ताराचन्द ने बनाया था। भामाशाह के वंशज कावडिंया परिवार आज भी उदयपुर मे रहता है। आज भी ओसवाल जैन समाज कावडिंया परिवार का सम्मानपूर्वक सबसे पहले तिलक करते है । आपके सम्मान मे सुप्रसिद्ध उपान्यसकार कवि हरिलाल उपाध्याय द्वारा 'देशगौरव भामाशाह' नामक ऐतिहासिक उपान्यस लिखी गयी। भामाशाह और उनके भाई ताराचन्द ने आबू पर्वत मे जैन मंदिर बनाया। लोकहित और आत्मसम्मान के लिए अपना सर्वस्व दान कर देने वाली उदारता के गौरव-पुरुष की इस प्रेरणा को चिरस्थायी रखने के लिए छत्तीसगढ़ शासन ने उनकी स्मृति में दानशीलता, सौहार्द्र एवं अनुकरणीय सहायता के क्षेत्र में दानवीर भामाशाह सम्मान स्थापित किया है। महाराणा मेवाड फाऊंडेशन की तरफ से दानवीर भामाशाह पुरस्कार राजस्थान मे मेरिट मे आने वाले छात्रो को दिया जाता है। उदयपुर, राजस्थान में राजाओं की समाधि स्थल के मध्य भामाशाह की समाधि बनी है। उनके सम्मान में ३१ दिसम्बर २००० को ३ रुपये का डाक टिकट जारी किया गया।

सरसंघचालकांची निवड कशी होते?

आतापर्यंतचे सरसंघचालक कोण?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाचे सरसंघचालक मोहन भागवत यांनी मागील आठवड्यात मुंबईत झालेल्या कार्यक्रमात सरसंघचालकांची नियुक्ती कशी केली जाते, त्याबाबत माहिती दिली होती. भागवत म्हणाले होते, 'कोणताही हिंदू स्वयंसेवक हा राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाचा सरसंघचालक होऊ शकतो. एससी, एसटी प्रवर्गातील स्वयंसेवक देखील सरसंघचालक होऊ शकतो.' सरसंघचालक पदावर नियुक्ती हे जात पाहून केली जात नाही, तर कार्य पाहून केली जाते, असे मोहन भागवत म्हणाले होते. तसेच त्यांनी सरकार्यवाह पदाची निवडणूक कशी घेतली जाते, त्याबाबत माहिती दिली होती.

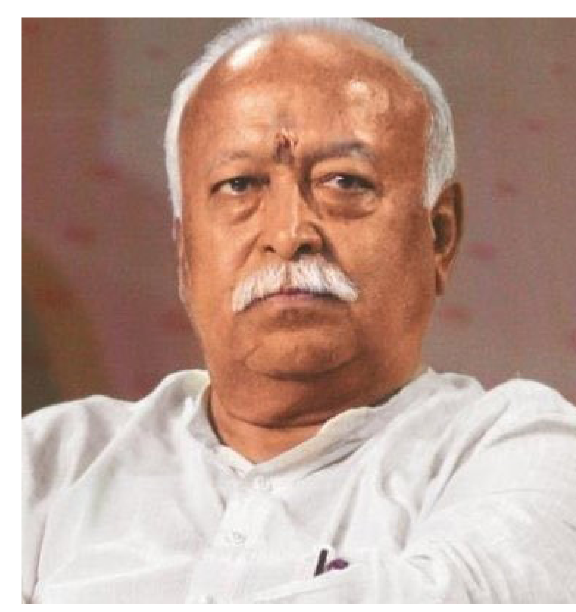

सरसंघचालक पद

राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाचे सरसंघचालक (अध्यक्ष) या पदावरील व्यक्ती संघाचे तत्वज्ञान तसेच संघाची दिशा ठरवण्याचे काम करते. संघाच्या कार्यक्रमात सरसंघचालक उपस्थित असतील त्यांना एक विशेष प्रणाम स्वयंसेवकांकडून केला जातो. त्याला सरसंघचालक प्रणाम असे म्हटले जाते. राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघात सरसंघचालक या पदानंतर सरकार्यवाह हे पद आहे. या पदावरील व्यक्तीला संघाचे कार्यकारी प्रमुख मानले जाते. याच पदाला सरचिटणीस असेही संबोधले जाते. सरसंघचालक व सरकार्यवाह या मराठी शब्दांवरून संघात मराठी भाषिकांचे प्रस्थ असल्याचे दिसून येते. राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाची स्थापना १९२५ मध्ये विजयादशमीच्या दिवशी नागपुरात झाली होती. त्यामुळे नागपूरमध्येच संघाचे मुख्यालयदेखील आहे.

सरसंघचालक निवड प्रक्रिया राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाच्या सरकार्यवाह या पदासाठी निवडणूक घेण्यात येते. परंतु, सरसंघचालक या पदासाठी मात्र निवडणूक घेतली जात नाही. पुढील सरसंघचालकांची नियुक्ती करण्याचा संपूर्ण अधिकार हा विद्यमान सरसंघचालकांकडे असतो. सरसंघचालकांना योग्य वाटेल त्या व्यक्तीची त्यांना सरसंघचालकपदी नियुक्ती करता येते. सरसंघचालकांनी कधी पदावरून पायउतार व्हायचे, याचा निर्णय योग्य वेळी ते स्वतःच घेतात. सरकार्यवाह पदासाठी दर तीन वर्षांनी नागपूरमध्ये अखिल भारतीय प्रतिनिधी सभा आयोजित केली जाते. त्यात निवडणूक घेऊन सरकार्यवाह या पदावर नियुक्ती केली जाते. सरकार्यवाह यांचा कार्यकाळ हा तीन वर्षांचा असतो. अखिल भारतीय प्रतिनिधी सभा ही संघाचे महत्वाचे निर्णय घेणारी सभा मानली जाते. त्यात देशभरातून प्रतिनिधी सहभागी होतात. सरकार्यवाह यांची नियुक्ती झाली की ते स्वतः त्यांच्या टीमची नियुक्ती करतात,

राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघातील आतापर्यंतच्या सरसंघचालकांची नियुक्ती कशी झाली? हेडगेवार यांनी केली गोळवलकरांची नियुक्ती केशव बळीराम हेडगेवार यांनी नागपुरात राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाची (आरएसएस) स्थापना केली होती. त्यांचा जन्म ब्राह्मण कुटुंबात झाला होता. त्यानंतर तेच आरएसएसच्या प्रमुख पदावर होते. २१ जून १९४० रोजी वयाच्या ५१ व्या वर्षी त्यांचे निधन झाले.

हेडगेवार यांनी एक सीलबंद लिफाफा मागे सोडला होता. त्यात त्यांनी पुढील सरसंघचालकाचे नाव लिहिले होते., एम. एस. गोळवलकर यांचे त्या लिफाफ्यात नाव होते. गोळवलकर हे त्यावेळी फक्त ३३ वर्षांचे होते. ते देखील ब्राम्हण समाजातील होते.

३ जुलै १९४० रोजी सरसंघचालक म्हणून त्यांच्या नावाची घोषणा करण्यात आली होती. हेडगेवार यांनी जशी गोळवलकरांची नियुक्ती केली, तशीच गोळवलकर यांनी पुढील सरसंघचालकांची नियुक्ती केली होती.

वयाच्या दहाव्या वर्षी पोराची कमाल; नशीब पालटल्याने आज मालामाल

रातोरात ६०० कोटींचा मालक, जगातील सर्वांत मोठा करार

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

सक्सेस स्टोरी

वयाच्या १० व्या वर्षी केलेल्या एका खरेदीने एक व्यक्ती आता अब्जाधीश झाला आहे. त्याचे नशीब पालटले असून तो रातोरात श्रीमंत बनला आहे. त्याची चर्चा सध्या जगभरात सुरू आहे.

तब्बल ३३ वर्षांपूर्वी म्हणजेच १९९३ मध्ये एका मुलाने एआय डॉट कॉम नावाचे संकेतस्थळ खरेदी केले. त्यावेळी हा केवळ एक साधा इंटरनेट अॅड्रेस होता. त्यावेळी एआयचा फारसा ट्रेंड नव्हता. एआय हा शब्द फारसा कानावरही पडत नव्हता. त्यावेळी ना सोशल मीडिया होता, ना चॅटबोट्स. त्यावेळी एआय डॉट कॉम या डोमेनची किंमत अगदी कमी होती. पण तीन दशकांमध्ये काळ बराच बदलला. एआयने सर्वसामान्यांच्या दैनंदिन आयुष्यात शिरकाव केला आणि चित्र झपाट्याने पालटले.

१९९३ मध्ये अवघ्या ३०० रुपयांमध्ये खरेदी केलेल्या एआय डॉट कॉम ची किंमत आता तब्बल ७० मिलियन डॉलरच्या घरात गेली आहे. भारतीय रुपयात पाहायला गेल्यास हा आकडा ६०० कोटींपेक्षा जास्त

होतो. हा विषय केवळ एकट्या डोमेन विक्रीचा नाही. तर इंटरनेटवर नावाची किंमत कशी बदलते, याचा प्रत्यय यातून आला आहे. विशेष म्हणजे हा जगातील सर्वात मोठी डोमेन करार ठरला आहे.

१९९३ मध्ये एआय डॉट कॉम खरेदी करणाऱ्या व्यक्तीचे नाव अरस्यान इस्माईल आहे. तो मलेशियातील टेक उद्योजक आहे. १९९५ मध्ये इंटरनेट जगासाठी नवीन होते. त्यावेळी इस्माईल एआय डॉट कॉम हे डोमेन अगदी सहज खरेदी केले. छंद म्हणून त्याने डोमेन खरेदी केले होते. भविष्यात एआय चा विषय इतका मोठा होईल याची पुसटशीही कल्पना त्यांना नव्हती. त्यावेळी डोमेन खरेदी करण्यासाठी घेतले जाणारे शुल्क अतिशय कमी होते. इस्माईलने अवघ्या ३०० रुपयांत एआय डॉट कॉम डोमेन खरेदी केले होते.

गेल्या काही वर्षांत इस्माईलने एआय डॉट कॉम अनेकदा लीजवर दिले. विविध कंपन्यांनी या डोमेनचा काही कालावधीसाठी वापर केला. पण डोमेनची मालकी इस्माईलकडेच राहिली. २०२५ मध्ये या सगळ्या घटनाक्रमात एक नाट्यमय वळण आले. एआय डॉट कॉम काही कालावधीसाठी त्यांच्या नियंत्रणाबाहेर गेले. डोमेनचे नियंत्रण परत मिळवण्यासाठी इस्माईलला जवळपास १० मिलियन डॉलर म्हणजेच ८० कोटी रुपयांहून अधिक रक्कम मोजावी लागली.

कधी काळी अवघ्या ३०० रुपयांत खरेदी केलेल्या डोमेनवरील नियंत्रण परत मिळवण्यासाठी इस्माईल यांना कोट्यवधी रुपये मोजावे लागले. पण आताच्या घडीला आर्टिफिशियल इंटेलिजिन्स हा परवलीचा, रोजच्या वापरातील शब्द झाला आहे. डोमेनचे नियंत्रण मिळवल्यावर इस्माईल यांनी काही काळ ते स्वतःकडे ठेवले. २०२६ मध्ये त्यांनी ते क्रायप्टो डॉट कॉम च्या सीईओंना ७० मिलियन डॉलरला विकले.

शांत - चांगल्या झोपेसाठी चांगला पलंग नव्हे
तर चांगली गादी आवश्यक आहे.
सर्वोत्तम क्वालिटीच्या गादी साठी

एकमेव ४५ वर्षांचा समृद्ध अनुभव असलेले शोरुम

सीमा हॅण्डलूम हाऊस पारोळा रोड, धुळे

श्रद्धा, परंपरा आणि आध्यात्मिक साधनेचा पवित्र दिवस

सोमवती अमावास्या विशेष

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

भारतीय संस्कृतीत प्रत्येक तिथीला धार्मिक आणि आध्यात्मिक महत्त्व आहे. त्यापैकी सोमवारी येणारी अमावास्या म्हणजेच सोमवती अमावास्या विशेष पवित्र मानली जाते. या दिवशी भगवान शंकर यांची उपासना, पितृतर्पण आणि विविध धार्मिक विधी केल्यास विशेष पुण्य मिळते, अशी श्रद्धा आहे. सोमवार, दि. १६ फेब्रुवारी २०२६ रोजी पौष अमावास्या आहे. त्यानिमित्त...

पौराणिक संदर्भ आणि महत्त्व

हिंदू धर्मग्रंथांनुसार सोमवती अमावास्या हा दिवस विशेषतः भगवान भगवान शिव यांना अर्पण केलेला मानला जातो. सोम म्हणजे सोमवार आणि अमावास्या म्हणजे चंद्रदर्शन नसलेली तिथी. पुराणांमध्ये वर्णन आहे की या दिवशी केलेले स्नान, दान आणि जप-तप अनेक पटींनी फळ देते. तसेच हा दिवस पितरांच्या स्मरणासाठीही अत्यंत महत्त्वाचा मानला जातो.

स्नान आणि दानाचे महत्त्व

या दिवशी पवित्र नद्यांमध्ये स्नान करण्याची परंपरा आहे.

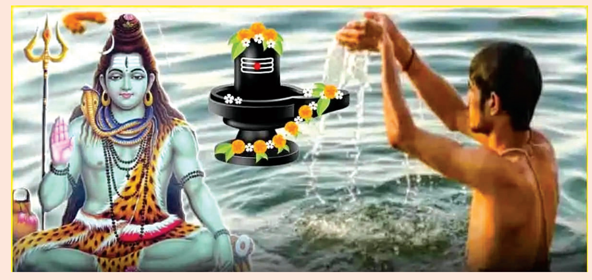

विशेषतः गंगा नदी, गोदावरी नदी, नर्मदा नदी येथे स्नान करण्याला मोठे धार्मिक महत्त्व आहे. स्नानानंतर दानधर्म करणे, ब्राह्मणांना भोजन देणे आणि गरजूंना अन्न-वस्त्र दान करणे हे पुण्यकारक मानले जाते.

वडाच्या झाडाची पूजा

सोमवती अमावास्येला विवाहित स्त्रिया वडाच्या झाडाची पूजा करतात. वडाचे झाड हे अखंड सौभाग्याचे प्रतीक मानले जाते. स्त्रिया झाडाभोवती प्रदक्षिणा घालून आपल्या पतीच्या दीर्घायुष्यासाठी प्रार्थना करतात. ही परंपरा सावित्री-सत्यवान कथेशी जोडलेली आहे, ज्यात सावित्री हिने आपल्या पतीचे प्राण वाचवले होते.

धार्मिक विधी

- शिवलिंगावर जलाभिषेक व रुद्राभिषेक
- 'ॐ नमः शिवाय' मंत्राचा जप
- पितरांना तर्पण
- उपवास आणि सत्संग
- अनेक भक्त या दिवशी भगवान विष्णू यांचीही पूजा करतात.

आध्यात्मिक आणि सामाजिक पैलू

सोमवती अमावास्या केवळ धार्मिक विधींचा दिवस नाही, तर आत्मचिंतन आणि कुटुंबीय एकत्र येण्याची संधीही आहे. उपवास आणि ध्यान यामुळे मानसिक शांती लाभते. तसेच दानधर्मामुळे समाजात परस्पर सहकार्य आणि करुणा वाढते.

आधुनिक काळातील महत्त्व

आजच्या धावपळीच्या जीवनातही सोमवती अमावास्या आपल्याला अध्यात्म, संस्कार आणि परंपरेची आठवण करून देते. विज्ञानाच्या युगात श्रद्धा आणि परंपरा यांचा समतोल राखणे आवश्यक आहे. सोमवती अमावास्या हा केवळ धार्मिक सण नसून, तो आपल्या संस्कृतीचा आणि कुटुंबव्यवस्थेचा आधार आहे. या दिवशी केलेली पूजा, उपवास आणि दान हे मनःशांती व समाधान देणारे असतात. श्रद्धा, संयम आणि सदाचार यांचा संदेश देणारा हा दिवस प्रत्येकासाठी प्रेरणादायी ठरतो.

देवांचे खजिनदार : कुबेर भंडारी

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

नर्मदेच्या किनाऱ्यावर असलेले एक देवांचे खजिनदार कुबेर यांचे मंदिर. हे धनद तीर्थ किंवा कुबेर तीर्थ म्हणून प्रसिद्ध आहे. असे सांगितले जाते, की रावणाने लंकेवर कब्जा केल्यावर कुबेर अत्यंत दुःखी होऊन नर्मदेच्या किनाऱ्यावर शिव उपासना करू लागला. शेवटी बडोद्याजवळच्या कर्नाली येथे आला आणि तेथे त्याने भगवान शंकरांची तपस्या केली. तेथे महादेवांनी त्याला वरदान म्हणून देवांचे धनपाल खजिनदार बनविले. असे म्हणतात, की नर्मदेच्या किनाऱ्यावर कुबेर यांनी ५ ठिकाणी महादेवांची उपासना केली. त्या सगळ्या मंदिरांना एकत्र पंचकुबेर क्षेत्रे म्हणतात. यातील बहुतेक सगळी नर्मदेच्या डूबमध्ये गेली. कर्नाली हे मुख्य आणि धनेश्वर म्हणून गुजरातच्या उत्तर वाहिनी परिक्रमेच्या मार्गावर टीलकवाडा आणि रामपूरमध्ये

एक आहे.

तिसरे हे ओंकारेश्वरजवळचे. येथे कावेरी आणि नर्मदा संगमावर कुबेराने महादेवांची स्थापना करून उपासना केली. जो कोणी येथे धनत्रयोदयी किंवा अमावास्येला दर्शन घेईल त्याच्या मनोकामना पूर्ण होतील असा, आशीर्वाद दिला.

कुबेर महादेवांना इतके प्रिय की फक्त त्यांनाच शिवभक्त न म्हणता शिवसखा म्हटले जाते. पण ते मूळ मंदिर आता मैय्याच्या डूबमध्ये गेले. २००७ मध्ये वरील मंदिराची स्थापना झाली.

शिवलिंग आणि ज्योतिर्लिंग यांच्यात नेमका फरक काय?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

हिंदू धर्मात भगवान शंकर सर्वांत शक्तिशाली देवांपैकी एक आहेत. या देवतेला भगवान शंकर, महादेव, नटराज, रुद्र अशा अनेक नावांनी ओळखले जाते. त्यांना आदियोगी, परम तपस्वी, सर्व दयाळू आणि दैवी रक्षक मानले जाते. भगवान शंकरांची विविध रूपांत पूजा केली जाते. भिंतींवर टांगलेल्या त्यांच्या आणि देवी पार्वती माता यांच्या प्रतिमा असोत, मंदिरात शिवलिंगाची पूजा असो किंवा भगवान नटराज यांच्या मूर्ती असोत. मात्र, शिवलिंग आणि ज्योतिर्लिंग स्वरूपातील पूजेला विशेष महत्त्व आहे. अनेकांचा असा समज आहे, की शिवलिंग आणि ज्योतिर्लिंग एकच असतात. परंतु खरे सांगायचे झाल्यास यात फरक आहे. तो फरक काय? त्याविषयी जाणून

घेऊ.

शिवलिंग म्हणजे काय?

'शिवलिंग' हे भगवान शंकर यांचे एक रूप आहे. याची पूजा सर्वांत व्यापक आणि सामान्यपणे केली जाते. शिवलिंगाचे प्रकाशाच्या वैश्विक स्तंभाचे प्रतीक म्हणून वर्णन केले जाते. ज्यामध्ये भगवान शंकर यांची आभा आहे. शिवलिंग आकाराने दंडगोलाकार आणि त्याभोवती शाळुंका असा आकार असतो. शाळुंका हे स्त्रीच्या योनीचे प्रतीक असते, अशी धारणा आहे.

शिवलिंग कसे तयार केले जाते?

'शिवलिंग' विविध साहित्याने तयार केले जाते. पारंपरिकपणे ते संगमरवरी किंवा दगडाने तयार केले जात असे. परंतु आज लोक ते धातू, लाकूड किंवा अगदी मातीपासून तयार करू लागले आहेत. खरेतर काही लोक 'बाबा बर्फानी' म्हणजेच भगवान शंकर यांच्या अमरनाथ गुहेचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी बर्फाचा वापर करून सावन शिवलिंगही तयार करतात. शिवलिंग तयार करण्यासाठी वापरली जाणारी सर्वांत सामान्य सामग्री म्हणजे दगड, विशेषतः काळा ग्रॅनाईट किंवा संगमरवरी आणि इतर सामग्रीमध्ये सोने, चांदी, तांबे किंवा पितळ यांचा समावेश होतो.

ज्योतिर्लिंग म्हणजे काय?

'ज्योतिर्लिंग' हे भगवान शंकर यांचे रूप आहे आणि ते माणसाने निर्माण केलेले नाही. ज्योतिर्लिंग हे 'स्वयंभू' असल्याचे म्हटले जाते, म्हणजेच ते स्वतःच प्रकट झालेले आहे आणि मानवी हातांनी तयार केलेले नाही. ज्योतिर्लिंग सोन्याने, दगडाने किंवा तांब्याने तयार करण्याऐवजी स्वतः देवाची ऊर्जा आणि मातीने तयार गेले असे म्हणतात.

भारतातील १२ ज्योतिर्लिंग

भारतात १२ ज्योतिर्लिंगांना सर्वांत शक्तिशाली आणि पवित्र मानले जाते. ही १२ ज्योतिर्लिंग पूर्वेकडून पश्चिमेकडे आणि उत्तरेकडून दक्षिणेपर्यंत भारतभर पसरलेली आहेत. त्यात गुजरातमध्ये सोमनाथ ज्योतिर्लिंग आणि नागेश्वर ज्योतिर्लिंग, आंध्र प्रदेशातील मल्लिकार्जुन ज्योतिर्लिंग, मध्य प्रदेशातील महाकालेश्वर ज्योतिर्लिंग आणि ओंकारेश्वर ज्योतिर्लिंग, उत्तराखंडमधील केदारनाथ ज्योतिर्लिंग, महाराष्ट्रातील भीमाशंकर ज्योतिर्लिंग, त्र्यंब्यकेश्वर ज्योतिर्लिंग आणि घृष्णेश्वर ज्योतिर्लिंग, उत्तर प्रदेश येथील काशी विश्वनाथ ज्योतिर्लिंग, झारखंडमधील वैद्यनाथ ज्योतिर्लिंग, तमिळनाडूमधील रामेश्वर ज्योतिर्लिंग यांचा समावेश आहे.

सर्वांत शक्तिशाली ज्योतिर्लिंग कोणते?

१२ ज्योतिर्लिंगांपैकी वाराणसीमधील 'काशी विश्वनाथ' हे सर्वांत शक्तिशाली आणि पवित्र ज्योतिर्लिंग मानले जाते. भारतातील सर्वांत प्राचीन आणि सर्वांत पवित्र शहरांमध्ये स्थित काशी विश्वनाथ हे विश्वाचे शासक असल्याचे म्हटले जाते. लोकांचा असा विश्वास आहे, की काशी विश्वनाथ मंदिरातील दर्शन आणि गंगा स्नानामुळे भूतकाळातील पाप मिटतात आणि मोक्ष प्राप्तीसाठीही मदत होते.

भाग-२

श्री वेंकटेश्वर स्वामींचे तिरुमला मंदिर

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

मूळ विराट स्वरस्वामींची ८ फूट उंच काळ्या दगडाची मूर्ती अनेक नावांनी ओळखली जाते. श्री वेंकटेश्वर स्वामी, तिरुमला बालाजी, गोविंद आणि श्रीनिवास. ही मूर्ती कोणी निर्माण केली किंवा स्थापित केली याबद्दल निश्चित माहिती नाही. परंतु अनेकांचा असा विश्वास आहे, की ती या स्वरूपात प्रकट झाली. श्री वेंकटेश्वर स्वामींचे चित्र आणि छायाचित्रे अनेकदा या रूपाचे चित्रण करतात. मात्र हे एकमेव रूप नाही. मुख्य मूर्तीभोवती इतर अनेक मूर्ती आहेत ज्या प्रत्येकाची एक वेगळी ओळख आणि उद्देश आहे. चांदीची भोग श्रीनिवास मूर्ती ही बहुतेक दैनंदिन विधींमध्ये पूजा केली जाणारी रूप आहे. कोलू श्रीनिवास मूर्ती आहे, जी मंदिराच्या विधींमध्ये प्रतिकात्मकपणे समाविष्ट आहे. भयंकर श्रीनिवास भगवानांच्या क्रोधित स्वरूपाचे प्रतिनिधित्व करतात. श्री मलयप्पा स्वामी आहेत ज्यांच्या बाजूला भूदेवी आणि श्रीदेवी या देवी आहेत. ही मूर्ती दररोजच्या पूजेसाठी गर्भगृहातून बाहेर येते आणि वार्षिक महाब्रह्मोत्सवादरम्यान भव्य मिरवणुकीत बाहेर काढली जाते. गर्भगृहाच्या आत असो वा बाहेर मूर्ती देखील दर्शविल्या जातात. आत किंवा बाहेर ते मौल्यवान रत्नांच्या दागिन्यांनी सजवलेले असतात आणि उत्कृष्ट पारंपरिक पोशाखांनी सजवलेले असतात. भक्तांना जगातील सर्वोत्तम वस्तू, जसे की उत्कृष्ट रेशीम, उत्कृष्ट दागिने, उत्कृष्ट फुले आणि मोहक सुगंध देवतेला अर्पण करण्याची इच्छा असते. या मौल्यवान वस्तूंमध्ये देवतेच्या कपड्यांपेक्षा जास्त काही समाविष्ट आहे, जे मंदिराच्या पूजेमध्ये वापरले जातात. त्यामध्ये भारतातील काही सर्वांत अद्वितीय नैसर्गिक संसाधनांचा देखील समावेश आहे.

तिरुमलाभोवतीची जंगले साशा चालम बायोस्फीअर रिझर्व्हचा भाग आहेत. त्याच्या सर्वात उच्च-मूल्यवान वनस्पती प्रजातींपैकी एक चंदन आहे. ज्याला त्याच्या सुगंधित हृदयाच्या लाकडाची जास्त मागणी आहे. तिरुमला आणि भारतातील दक्षिणेकडील राज्यांमध्ये चंदनाची झाडे मुबलक प्रमाणात होती. मात्र आज अतिशोषण, बेकायदेशीर कटिंग, अवैज्ञानिक व्यवस्थापन आणि प्रजातींकडे दुर्लक्ष यामुळे या झाडांची संख्या लक्षणीयरीत्या कमी झाली आहे, जे चांगले नाही. तिरुमला मंदिरात दररोज चंदनाचा वापर पूजेमध्ये केला जातो. टीटीडीच्या पुनर्वनीकरणाच्या प्रयत्नांमुळे या वृक्षाची उपलब्धता पुढील शतकांपर्यंत सुनिश्चित होत आहे. सघन वैज्ञानिक व्यवस्थापनासह १० हेक्टरवर चंदन वृक्षारोपण सुरू करण्यात आले होते आणि या वर्षी आम्ही ते १०० हेक्टरपर्यंत वाढवत आहोत. या अतिरिक्त १०० हेक्टरमुळे मंदिराला पुढील ३०० वर्षे चंदनाचा पुरवठा सुरू राहील. गर्भगृहाच्या दैनंदिन विधींमध्ये केवळ उच्च दर्जाचे घटक वापरले जातात. २०० हून अधिक पुजाऱ्यांचे पुरोहित वर्ग देखील आहे ज्यांना प्राचीन हिंदू धर्मग्रंथ शिकवले जातात, ज्यावर प्रभुत्व मिळविण्यासाठी वर्षानुवर्षे लागतात.

श्री वेंकटेश्वर स्वामी मंदिरापासून काही किलोमीटर अंतरावर, शेष चालम जंगलात, धर्मगिरी आहे. वेंकटेश्वर वेद विज्ञान पीठम, एक शैक्षणिक संस्था, येथे आहे ज्याचे वातावरण वैदिक काळाची आठवण करून देणारे आहे. दर्जेदार वैदिक आणि मंदिर पुजारी आणि ब्राह्मणवादी विद्वानांना प्रशिक्षण देण्यासाठी १३४ वर्षांपूर्वी वेंकटेश्वर वेद विज्ञान पीठमची स्थापना करण्यात आली होती. तेव्हापासून येथे अनेक विद्यार्थ्यांना प्रशिक्षण देण्यात आले आहे. पुजारी महापा यांनी भगवान वेंकटेश्वराची सेवा केली आहे. वेद विज्ञान पीठम भविष्यात अनेक पुजारी तयार करेल. येथे एक प्राचीन शिक्षण पद्धत स्पष्ट आहे. विद्यार्थी हजारो वर्षे जुने धर्मग्रंथ अभ्यासतात. श्री वेंकटेश्वर स्वामी मंदिरात वर्णन केलेल्या खाना सा आगमाप्रमाणेच खाना सा आगमाचा अभ्यास करतात. जे जीवन आणि उपासनेच्या जवळजवळ प्रत्येक पैलूचे स्पष्टीकरण देते. १० वर्षांची लहान मुले या संस्कृत ग्रंथांमध्ये वर्णन केलेले तत्त्वज्ञान, तत्त्वज्ञान आणि नियमांचा अभ्यास करण्यासाठी त्यांचे घर आणि मुख्य प्रवाहातील शाळा प्रणाली सोडतात. येथे ७०० लोक आहेत. पूजेव्यतिरिक्त दररोज इतर गोष्टी शिकविल्या जातात ज्यांचे आपण पालन करणे आवश्यक आहे. पदवी प्राप्त केल्यानंतर हे विद्यार्थी तिरुमला मंदिरात पौरोहित्य करणाऱ्या २०० पुजाऱ्यांपैकी एक बनू शकतात. पण मंदिर आणि त्याचे पावित्र्य राखणे ही केवळ पुजाऱ्यांची जबाबदारी नाही.

येथे एक गट आहे जो तिरुमलाच्या रचनेसाठी महत्त्वाचा आहे. हा झ्यूस आहे. त्याच्याकडे संपूर्ण गर्भगृहाची गुरुकिल्ली आहे. थोडक्यात सकाळी मंदिराचे दरवाजे उघडण्यापासून ते रात्री बंद करण्यापर्यंत सर्व गोष्टींची जबाबदारी त्यांच्यावर असते. सकाळच्या विधींसाठी मंदिराचे दरवाजे पुजाऱ्यांसोबत उघडले जातात. सकाळपासून रात्री उशिरापर्यंत सर्व विधी पाडा जियार किंवा त्यांच्या प्रतिनिधींसमोर भक्ती आणि आनंदाने पार पाडले जातात. जियार हे ११ व्या शतकातील एक प्रमुख आध्यात्मिक नेते आणि सुधारक श्री रामानुज यांचे वंशज आहेत. ज्यांनी या मंदिरात केल्या जाणाऱ्या विधी आणि विधी मोठ्या प्रमाणात निश्चित केल्या. मंदिरातील सर्वात लोकप्रिय पारंपरिक मिठाई जी भाविक मुख्य मंदिर सोडल्यानंतर घेतात. प्रत्यक्षात

भारतीय मिठाईंमध्ये सेलिब्रिटीचा दर्जा प्राप्त झाला आहे. त्याला तिरुपती लाडू म्हणतात. ही मिठाई इतकी लोकप्रिय आहे, की अलीकडच्या वर्षांत त्याचे पेटंट घेण्यात आले आहे. तिरुपती लाडूंना जीआय (भौगोलिक संकेत) दर्जा देण्यात आला आहे. म्हणजेच मंदिराची तयारी आणि गुणवत्ता अद्वितीय आहे.

आधुनिक तंत्रज्ञान आणि शतकानुशतके जुन्या पाककृती परंपरांचे संयोजन या लाडूंना वेगळे बनवते. तिरुमला मंदिरात एका सामान्य दिवशी ६० हजार ते ८० हजार लोक येतात. सर्वांचे एकच ध्येय असते, की मंदिरात असलेल्या भगवान श्री वेंकटेश्वर स्वामींचे दर्शन घेणे. भक्त तिरुमला येथे एका विशेष अनुभवाच्या आशेने येतात, दिव्य दर्शनापासून ते प्रसिद्ध तिरुपती लाडू चाखण्यापर्यंत. ज्यासाठी ते आनंदाने ६० हून अधिक लाडू काऊंटरपैकी एकाकडे जाणाऱ्या रांगेत उभे राहतात. या मंदिराच्या अन्नकथेत लाडूंना विशेष स्थान आहे. ते देवाला दिल्या जाणाऱ्या नैवेद्यम किंवा दैनंदिन जेवणाचा एक आवश्यक भाग आहेत. प्रत्येक लाडू चण्याचे पीठ, साखर, तूप आणि वेलचीसारख्या मसाल्यांपासून बनवलेला असतो. एक काळ असा होता, की लाडू बनवणे केवळ मुख्य मंदिरातील पोटू किंवा स्वयंपाकघरातच केले जात असे. तथापि, २००६ मध्ये सुरूवातीच्या लाडू बनविण्याच्या प्रक्रियेसाठी मुख्य मंदिराबाहेर एक नवीन यांत्रिक स्वयंपाकघर बांधण्यात आले. दोन्ही स्वयंपाकघरे समन्वयाने काम करतात. दररोज अंदाजे तीन लाख लाडू तयार होतात. हरभरापासून बनवलेले क्रिमी पीठ उकळत्या तुपाने भरलेल्या भांड्यात ओतले जाते. ज्यामुळे बुंदी नावाचे तळलेले तुकडे तयार होतात. या टप्प्यावर पारंपरिकपणे एक तांत्रिक सुधारणा स्पष्ट आहे. तळलेली बुंदी भरलेली ट्रेन स्वयंचलित रोपवेवर बसवली जाते. ती अरुंद मार्गांमधून अशा ठिकाणी जाते जेथे कॅमेरे जाण्यास परवानगी नाही. दुसऱ्या टोकाला ट्रेन मुख्य मंदिरात वाट पाहत असलेल्या सुमारे २०० ब्राह्मण पुजाऱ्यांपर्यंत पोहोचते, जे प्रत्येक लाडू हाताने बनवतात. तिरुपती लाडू इतरत्र कुठेही बनवले जात नाहीत. श्री वेंकटेश्वर स्वामींच्या प्रसादाच्या लाडूंना जगभरातील भाविकांमध्ये मोठी मागणी आहे. येथे मंदिराचे पुजारी लाडू बनवण्यासाठी स्वयंपाकघरात समान पद्धत वापरतात. दुसरीकडे लाडूच्या ट्रेची गुणवत्ता तिरुमला तिरुपती देवस्थानम किंवा टीटीडीच्या चाचणी प्रयोगशाळांमध्ये तपासली जाते. येथे आपण लाडूंचे शेल्फ लाइफ तपासतो. उदा.- आज आपण लाडूचा हा मोठा नमुना घेतला आहे. आपण तो तोडून पाहू आणि त्यात काही अवशेष आहेत का ते पाहू. प्रसादात सुक्या मेव्याचे प्रमाण किती असते? साखर आणि बेसनाचे प्रमाण किती असते? सहसा, ते जास्तीत जास्त सात ते दहा दिवस सारखेच राहते.

चाचणी प्रयोगशाळा

प्रसाद बनवण्यासाठी वापरले जाणारे सर्व घटक. यामध्ये टीटीडी स्वयंपाकघरात तयार केलेल्या मोठ्या संख्येने जेवणाचा समावेश आहे. हे मातृ श्री तारी गंडा वांग मांबा नित्य अन्न प्रसादम कॉम्प्लेक्स आहे. येथील स्वयंपाकघरे दिवसाला सुमारे १५ तास काम करतात. दररोज अंदाजे ६५ ते ७५ हजार जेवण तयार करतात. लाडूंप्रमाणे हे जेवण देखील भगवानांना अर्पण म्हणून तयार केले जाते. अन्न सामान्यतः दक्षिण भारतीय असते आणि त्यातील घटक पूर्णपणे शाकाहारी असतात. नारळ हा मेनूचा एक महत्त्वाचा भाग आहे. हे अर्पण स्वयंपाकघरात कसे पोहोचते याची कथा देखील भक्तीने भरलेली आहे. दररोज शेकडो भाविक श्री वेंकटेश्वर स्वामींना विविध विशेष अर्पण करतात. या देणग्या तिरुमला मंदिराच्या संसाधनांमध्ये भर घालतात. काही अंदाजांनुसार ते जगातील सर्वांत श्रीमंत हिंदू मंदिरांपैकी एक बनते. हे अर्पण भव्य ते सामान्यांपर्यंत असतात. देवाला अर्पण केलेला नारळ हा लोकप्रिय नैवेद्य मुख्य मंदिरासमोरील वेदीवर ठेवला जातो. येथे दररोज एक लाख नारळांचा ढीग जमा होतो. दिवसातून एकदा नारळ संकलन पथक येथे येते आणि संकलन पेटी उघडते आणि ते गोळा करते. तिरुमला स्वयंपाकघरात केवळ नारळच नाही तर स्वयंपाकघरात वापरल्या जाणाऱ्या सर्व भाज्या श्री वेंकटेश्वर स्वामींच्या नावाने अर्पण केल्या जातात आणि यात्रेकरूंच्या ताटांवर जातात. प्रसाद देखील खूप शुद्ध असतो आणि त्यात जास्त मसाले नसतात. देवाला अर्पण केल्यानंतरच प्रसाद म्हणून तयार केलेले अन्न दर्शनासाठी येणाऱ्या भक्तांना दिले जाते, जे देवाकडून आशीर्वाद म्हणून ते खातात. प्रत्येक जण प्रसाद घेण्यासाठी येतो. कोणतेही बंधन नाही. कोणीही येऊन स्वामीवारी प्रसाद घेऊ शकतो. एकूण चार हॉल आहेत. प्रत्येकाची क्षमता एक हजार लोकांची आहे. तळमजल्यावर दोन हॉल आणि पहिल्या मजल्यावर दोन हॉल आहेत. मेनूमधील सर्व पदार्थ खूप चविष्ट आहेत. ज्यात सांबार भात, चटणी आणि दही भात यांचा समावेश आहे. ते अगदी घरी शिजवलेल्या अन्नासारखे आहे. दिवसभर बसून लोकांना जेवू घालण्याची आणि त्यांना स्वच्छ ठेवण्याची गरज नाही. चालू असलेले काम आपल्याला आठवण करून देते, की तिरुमला येथे हजारोंच्या गर्दीला हाताळणे हे रोजचे काम आहे. सामान्य दिवशी येथे दररोज ६५ हजार ते ७५ हजार लोक येतात आणि ब्रह्मोत्सवम किंवा इतर उत्सवांसारख्या विशेष प्रसंगी सुमारे दीड लाख ते सव्वादोन लाख लोकांना सेवा देतो. येणाऱ्या ब्रह्मोत्सवम उत्सवासारख्या सणाच्या दिवसांमुळे केवळ स्वयंपाकघरावरच नव्हे तर टीटीडीवरही दबाव येतो. मोठा वार्षिक उत्सव जवळ येत असताना मंदिर अधिकाऱ्यांना त्यांच्या सेवा वाढवाव्या लागतील. गर्दी हाताळण्यासाठी टीटीडी राज्य अधिकाऱ्यांची मदत घेईल. ज्यांची संख्या एक लाखापेक्षा जास्त असू शकते. कोणत्याही वेळी समन्वयाची समस्या उद्भवणार नाही याची खात्री करून आपल्याला आमचे काम सामान्य दिवसांपेक्षा अधिक कार्यक्षमतेने करावे लागेल. म्हणून आपण या ब्रह्मोत्सवम उत्सवाचा विचार करूया. ब्रह्मोत्सव हा मंदिरात नऊ दिवस आयोजित केला जाणारा एक भव्य उत्सव आहे. लोक त्यांच्या नातेवाईक आणि मित्रांसह तो मोठ्या थाटामाटात साजरा करतात. उत्सवादरम्यान मुख्य मंदिराच्या आत आणि बाहेर आणि बाहेरील रस्त्यांवर प्रचंड थाटामाट आणि शो असतो. दररोज सकाळी आणि सायंकाळी भगवान श्री मलय स्वामींची मिरवणूक मुख्य मंदिरातून निघते. दिवसाच्या वेळापत्रकानुसार त्यांना डझनभर वेगवेगळ्या वाहनांवर बसवले जाते आणि मंदिराभोवती मडा स्ट्रीटवरून नेले जाते. उत्सव सुरू होताच, वातावरण उत्साहाने भरलेले असते. भारत आणि इतर देशांमधून विशेष डिलिव्हरी येतात, ज्यामध्ये शेजारच्या राज्यांमधून मिरवणुकीसाठी छत्र्यांपासून ते फुले येतात, ज्यापैकी काही जगाच्या इतर भागांमधून येतात. ब्रह्मोत्सवासाठी, आम्ही आमच्या देणगीदारांना कार्यक्रमाचे वेळापत्रक आणि आमच्या फुलांच्या गरजांबद्दल महिनोन्महिने आधीच माहिती देतो.

आम्ही बहुतेक फुले पुरवतो. ती बँकॉक, सिंगापूर तसेच अमेरिकेतून येतात. उत्सवाव्यतिरिक्त उद्यान विभाग १०० ते २०० किलो फुले वापरतो. ब्रह्मोत्सवादरम्यान हे प्रमाण लक्षणीयरीत्या वाढते. ब्रह्मोत्सवाच्या सजावटीसाठी ३५ टनांपेक्षा जास्त फुले वापरली जातात आणि त्याशिवाय सुमारे १५० ते २०० भगवानांच्या विधींमध्ये आणि सकाळ आणि सायंकाळच्या विविध मिरवणुकांमध्ये किलोग्रॅम फुले वापरली जातात. यापैकी बरीच फुले मिरवणुकीच्या वाहनांना सजवण्यासाठी वापरली जातात जेथे प्रचंड गर्दी दिसून येते. उत्सवाचा दिवस असो किंवा सामान्य दिवस, तिरुमला येथील गर्दीचे व्यवस्थापन आणि देखरेख करणे हे शहरातील सर्वांत मोठे प्रशासकीय आव्हान आहे. एक आव्हान म्हणजे हजारो सेवक किंवा श्रीवरी सेवकांची आवश्यकता असते. श्रीवरी सेवक तिरुमलामध्ये सर्वत्र दिसतात. त्यांचे चमकदार रंगाचे स्कार्फ घालून ते भक्तांची सेवा करताना, मार्गदर्शन करताना आणि मदत करताना वेगळे दिसतात. २००० मध्ये १९८ लोक मंदिराला भेट देत असत. आज दररोज १५०० ते २००० लोक मंदिरात येतात.

(वरील माहिती विविध धर्मग्रंथांतून संकलीत केली आहे.)